

“Schouderhoogte 160-170 cm, beweegt zich soepel als een luipaard op zoek naar zijn prooi, heeft een scherpe blik, valt op door vreemd gedraaide ‘takken’ in de linkerhand”

MAX HUNT: A WAY OF LIVING

Tekst: Reinier Broeks
Foto's: Hauke Bruhn

In gesprek met Europa's bekendste boogjager.

Je moet één met jezelf en de natuur zijn.

Alles aan Hauke Bruhn (1974) is energie. Altijd in de startblokken om invulling te geven aan zijn eerste levensbehoeften: avontuur en de wereld zien. Wat Hauke verder doet, is zichtbaar maken wat hij ziet, voelt, denkt, beleeft; zichzelf zichtbaar maken voor anderen. Want dat is zijn tweede passie: andere jagers meenemen in zijn wereld. Hauke zoekt steeds naar nieuwe mogelijkheden, nieuwe uitdagingen en nieuwe werelden. Nu is dat de wereld van de boog. Wij zijn gewend aan het begrip 'pijl en boog'. Hauke ziet dat anders. De pijl is het logische gevolg van de boog. Als je de boog beheerst, dan gaat de pijl als vanzelf. Hij noemt jagen met de boog therapie, een soort yoga. Max Hunt is a way of living. Een levensfilosofie die Hauke dag in, dag uit over het voetlicht brengt. Met alles wat hij doet.

Bij de voorbereiding op het interview had ik mij voorgenomen niet al te veel in te gaan op het boogjagen omdat het in ieder geval in Nederland, België en Duitsland verboden is. Het ging er om zoveel mogelijk te weten te komen van de mens achter de jager. Nou, was dat even een misrekening! Hauke is boogja-

gen en boogjagen is Hauke. Daar kun je niet omheen. En Hauke is Max Hunt en andersom. Max Hunt is de marketingnaam die Hauke een paar jaar geleden bedacht om zijn filosofie rond het jagen in het algemeen en het boogjagen in het bijzonder aan de wereld te vertellen, te beginnen bij Europa. Om het verschil tussen Europese en Amerikaanse jagers duidelijk te stellen heeft Hauke in zijn internetadres bewust voor .eu gekozen. Maxhunt.eu was in eerste instantie bedoeld als een soort uitwisseling van jachtervaringen: Share your hunting experience on Max Hunt. Al gauw werd duidelijk dat het niet werkte. Jagers wisselden wel wat ervaringen, filmpjes of foto's uit maar waren hoofdzakelijk geïnteresseerd in het wel en wee van Max Hunt. En zo is het allemaal gekomen: Hauke is de vleesgeworden marketingmachine. Hij heeft dat heel handig aangepakt door eerst zichzelf zichtbaar te maken en daarna producten (merken) te kiezen die bij hem passen. Producten waar hij achter kan staan. Vervolgens hebben de producenten hem benaderd of hij onderdeel wil worden van hun reclame(campagne). Bedrijven als Swarovski, Lacrosse, Outfox, Real-

tree en Sauer willen dat hun producten met Max Hunt worden geassocieerd omdat jagers zich identificeren met Max Hunt.

Sinds wanneer ben je boogjager?

Sinds enkele jaren. Ik jaag al wel vanaf mijn jeugd op kleinwild. Later ging ik geregeld op allerlei (grofwild)jachten in het buitenland. Toen ik een paar jaar geleden mijn timmerbedrijf heb verkocht, dat was vlak voor de kredietcrisis, ben ik met een vriend naar Reno, Nevada gegaan, naar een jachtbeurs, volgens mij de grootste ter wereld. En daar heeft het boogjaagvirus mij besmet. Jagen met de boog geeft de grootste jachtuitdaging die er is. Het dwingt je er toe het maximale uit jezelf te halen. En het is weidelijker, humaner.

Weidelijker? Is de kogel niet weidelijker dan de pijl?

Niet als je binnen 30 meter met de boog op een beest schiet. Dan is de pijl weidelijker. Ik zal het uitleggen aan de hand van twee situaties.

“Als we meer naar ons instinct zouden luisteren, zouden we betere jagers zijn: Think primitive! Je moet de natuur begrijpen om op 7 meter een bok te kunnen schieten.”

Situatie 1: Door de kijker ziet de jager op 100 meter een ree staan. Hij ziet dat het een bok is maar verder weet hij niet zoveel. Het geweer nodigt uit om op zo'n afstand te schieten. Wanneer het schot eruit is, ziet de jager plotseling achter de bok een geit opstaan en afspringen. In haar vlucht neemt ze een andere geit, die daar ook lag, mee. Misschien heeft een geit wat splinters meegekregen van de gedeformeerde kogel; een nazoek op de geiten is geboden. Bij de bok aangekomen ziet de jager welke ravage de kogel heeft aangericht en hoeveel wildbraad verloren is gegaan. De shockwerking van de kogel is enorm. Een ree dat op het blad geraakt is, kan tot onder het kniegewricht van de achterpoten nog hematomen (red.: inwendige bloedingstoringen) hebben.

Situatie 2: Nu dezelfde situatie met de boogjager. Door de kijker ziet hij op 100 meter een ree staan. Hij ziet dat het een bok is maar verder weet hij niet zoveel. Om tot schot te kunnen komen, moet de boogjager de bok aanbensen. Daar is hij wel drie kwartier mee bezig. De bok is inmiddels gaan liggen; de jager ziet dat rechts van de bok een geit ligt. Uit ervaring weet de boogjager dat hij zich moet richten op de geit. Die waakt over de omgeving. Omdat hij zo dichtbij is, ziet hij achter de bok nog een geit liggen. De boogjager verplaatst zich naar links om bij uitschot niet een geit te raken. De schietlijn is nu ruim tussen de geiten door. Wanneer de boogjager tot op 15 meter is gekomen, spant hij de boog, richt op de nek en schiet met een clean shot de bok. De bok ligt ter plekke. De geiten springen af op het geluid van de boog. Geen bijkomende schade, de natuur te slim af en prachtig wildbraad. En als beloning een trofee met een prachtig verhaal. En één en al weidelijkheid. Dat is boogjagen!

Over die weidelijkheid: in Duitsland worden 10.000 nachtzicht(richt)kijkers per jaar verkocht en volgens de geruchten wordt veel (rood)wild in de nacht geschoten met behulp van lichtbronnen, al dan niet op het geweer gemonteerd. Wat vind jij daarvan?

Per direct overal toestaan! Wat er nu gebeurt, is dat jagers onder zeer slechte omstandigheden wild aanspreken. Dat lukt vaak net wel, of net niet. 'Ik zit hier al zo lang' of 'Zo'n kans krijg ik niet gauw weer'. Allemaal redenen waarom toch in bijna alle gevallen wordt geschoten. Het resultaat is vaak benedenmaats. Ziek schieten, wildbraad kapot schieten, nazoeken, ik geloof dat wanneer restlichtkijkers, IR-richtkijkers en geluiddempers worden toegestaan, het wild de grote winnaar is. De geluiddempers zorgen voor minder verstoring en de hightech richtkijkers geven de grootste kans op een weidelijk schot met veel wildbraad. Het zou voor alles en iedereen een enorme verbetering zijn.

Max Hunt heeft constant tips en ideeën over de jacht. 'Ga eens een hele dag zonder geweer het veld in. Observeer en kijk naar het geheel, niet alleen vanuit een jagersblik.' 'Verplaats je in het veld altijd zonder je omgeving te verstoren. Als je het wild verstoord hebt, zie je ze die dag niet meer terug.' 'Laat de auto aan de weg staan. Een auto op het pad, vlakbij de hoogzit is anders en vreemd. Het wild zal er in de meeste gevallen met een grote boog omheen lopen.' 'Plas niet in de buurt van de hoogzit. Urine wordt door dieren gebruikt om hun territorium te markeren.' Het ontweiden van het wild doet hij nooit in het veld. Het mag niet naar bloed ruiken. Dat is niet goed. Ontweidseel gaat de grond in, voor bijvoorbeeld een vos.

Volgens mij is jouw passie jagen, niet perse boogjagen?

Ja, daar heb je wel gelijk in. Het is mijn instinct om te jagen. Ik ben lid van de Round Table, een serviceclub, waarvoor ik geregeld voordrachten houd over jagen. Ik stel dan altijd de vraag waarom jongjagers trofeeën kopen? Omdat ze willen laten zien dat ze een goed jager zijn. Alles is terug te voeren op ons oerinstinct. Mannen jagen, vrouwen verzorgen en baren kinderen. Waarom kijken mannen naar vrouwen met grote borsten en brede heupen? Om dezelfde reden dat vrouwen hun nek verdraaien als er op het strand een gebruikte Italiaanse macho voorbij komt: nieuwe genen! En is het stadium van de conceptie voorbij, dan zijn vrouwen voornamelijk geïnteresseerd in grote(re), gezette mannen die goed voor zichzelf kunnen zorgen. Zo zit ook het jagen de man in het bloed.

Ja, en..?

Als we meer naar ons instinct zouden luisteren, zouden we betere jagers zijn: Think primitive! Je moet de natuur begrijpen om op 7 meter een bok te kunnen schieten. Aanspreken en ongemerkt er naar toe. Ik ga drie dagen het veld in om te kijken hoe de spreekwoordelijke hazen lopen. Ik neem alleen mijn verrekijker mee en schrijf alles op. Het gedrag van de hazen, de vossen, de

Foto: Reinier Broeks

Hauke onderhoudt via zijn PC contacten over de hele wereld.

bokken, de geiten. Dat is zo voorspelbaar want ze leven vanuit hun territorium. Zo had ik bijvoorbeeld uitgevogeld dat ik op enig moment 1,5 uur de tijd had om een bok aan te bersen. In die 1,5 uur lag hij te herkauwen en had hij weinig aandacht voor zijn omgeving. Oh ja, en de beste bokken heb ik trouwens geschoten (met de boog) tussen 12 en 14 uur.

Boogschieten heeft zijn beperkingen, toch? Je moet sterk zijn, een goede conditie hebben, de vaardigheid om met de boog om te gaan en dan ook nog eens de 'normale' jagersvaardigheden bezitten. Dat levert menig jager toch wel beperkingen bij het boogjagen?

Alles is mogelijk, het gaat om het jagen. Het gaat niet om het schieten. Iedereen op zijn eigen niveau. Ik heb een heel zware boog van 90 pond trekkracht maar met een lichtere boog van 35 pond kun je ook prima jagen. Rekening houden met de wind, bersen en goed camoufleren kunnen we allemaal. En daarna steeds je grenzen verleggen. Ik heb een steenbok geschoten op 20 meter. Iedereen, inclusief de stalkers en gidsen, zei dat dat niet mogelijk was. Steenbokken schiet je op 200 of 300 meter. Niet met een pijl en boog op 20 meter! En toch is het me gelukt. In Namibië heb ik een oryx geschoten. Een vrouwelijk stuk met één stang. Die

zijn niets meer waard en worden daarom niet bejaagd. Terwijl ze toch geschoten moeten worden. Ik vond het een enorme uitdaging, en met resultaat: na 6 uur bersen over een afstand van slechts 300 meter heeft de boog zijn werk kunnen doen.

Je moet één met jezelf en de natuur zijn. Dan kun je een pijl op 20 meter door een elandstier van 650 kilo heen schieten. Mits op de juiste plek geraakt, bloedt hij binnen 30 seconden dood. Zo heb ik een varken schuin in de schouder geschoten. De pijl kwam er via de achterhand (dikste deel) weer uit. Omdat de messen vlijmscherp zijn, worden de aderen doorsneden en valt direct in het hele dier de bloeddruk weg. Er is nauwelijks verlies van wildbraad. Een zebra die geraakt is door een pijl reageerde kort op het geluid van de boog maar uiteindelijk rustig verder en viel vervolgens om. Dood voordat hij de grond raakte.

We genoten samen de maaltijd: door Max zelf geschoten eland die door een bevriende topkok fantastisch was bereid. Tijdens het eten hebben we nog wat na zitten praten over het interview en ik complimenteerde Hauke met hetgeen hij met Max Hunt al heeft bereikt. Toe kwam de filosofische kant van deze grote jager naar voren: Ik ben waar ik ben omdat ik ben wie ik ben! 🐾

